

Director,
XEVI XIRGOSubdirectors,
CARLES RIBERA,
LLUIS MARTÍNEZ,
MANUEL CUVAS,
PEPA MASÓ

SECCIONS:

Política, ANNA SERRANO; Europa-Món, PILAR ESTEBAN;
Economia, JOAN ARMENGO; Opinió, TONI BROSÀ; Societat, CARLES SABATÉ;
Catalunya, JOAN RUEDA I RICARD PALOU; Cultura i Espectacles, JAUME VIDAL;
Suplement Cultura, DAVID CASTILLO; Comunicació, GEMMA BUSQUETS;
Disseny, RAMON BUCH; Fotografia, ANDREU PUIG;
Documentació, CARMÉ TORNIS; Delegada a Madrid, MONTESE OLIVA;
Tancament, ANTONI DALMAU; Llengua, QUIM PUIGVERT;
President del Consell Editorial, VICENT SANCHISREDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tàpies, 2 - 08001 BarcelonaCENTRALETA Tel. 93 227 66 00
ADREÇA INTERNET: <http://www.elpuntavui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80
FAX Tel. 972 18 64 40

EDITA: CORPORACIÓ CATALANA DE COMUNICACIÓ, S.L.

PUBLICITAT: HERMES COMUNICACIONS, S.A.
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10

IMPRESSIÓ: Gráficas de Prensa Diaria. DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.

Als efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

L'INCONSCIENT I
LA IGUALTAT DE SEXESDavid Bueno
i TorrensProfessor i investigador
de genètica de la UB i
divulgador de la ciència

ARC VOLTAIC

Dones, universitat i recerca

Fa un parell de setmanes, una notícia em va estremir: la Malala, una noia pakistanesa de 15 anys, havia estat tirotejada prop de casa seva a la vall de Swat, al Pakistan, per haver defensat activament el dret a l'educació de les dones. Sortosament, aquest rebuig estigmatitzat i estigmatitzant a l'educació femenina sembla superat a la nostra societat. Tanmateix, però, segons el *Llibre blanc de les dones de Catalunya* en el món de la ciència i la tecnologia elaborat per l'Institut Català de la Dona, les diferències de gènere en el món universitari i científic continuen existint a mesura que hom va consolidant la seva posició i va agafant càrrecs de responsabilitat. Vem unes quantes dades.

A EDUCACIÓ INFANTIL, primària i ESO, el percentatge de nenes i noies reflecteix l'estructura poblacional a aquestes edats. Al batxillerat, el 55,6% dels estudiants són noies, un percentatge que augmenta fins al 64% en el cas del batxillerat científic i que es manté en el conjunt d'estudis universitaris de la branca de ciències. Als estudis de doctorat disminueix lleugerament, fins al 55%. I és a partir d'aquí quan comencen els biaixos significatius. El percentatge de dones que exerceixen de professores d'universitat en estudis científics es redueix aproximadament

al 34%, el mateix que el d'investigadores en centres de recerca, i el de catedràtiques és encara inferior, del 20%, semblant al de dones que exerceixen càrrecs de govern dins el món universitari. L'esmentat *Llibre blanc* conclou que cal una anàlisi més detallada per arribar a determinar si part d'aquest desequilibri es deu a una possible discriminació. Una recerca científica realitzada a la Universitat de Yale, als EUA, que s'acaba de publicar en la prestigiosa revista *PNAS*, proposa un motiu inquietant.

VAN AGAFAR EL CURRÍCULUM de 127 persones que sol·licitaven una plaça de gerent de laboratori, i els van assignar aleatòriament un nom d'home o de dona que no coincidia necessàriament amb el gènere de la persona que efectivament tenia aquell currículum. Van fer que membres de sis universitats diferents dels EUA valores-

sin individualment cadascun dels currículums, mostrassin la seva preferència per fer de mentor a cadascuna d'aquestes persones i els assignessin un sou inicial, per si eren les escollides per ocupar aquella posició. El resultat fou aclaparador.

SI EL CURRÍCULUM ANAVA associat a un nom d'home, la valoració era sistemàticament més elevada que si en duia associat un de dona, hi havia una major preferència a fer-li de mentor i el salari inicial proposat era superior. Més impactant encara, aquest clar biaix en funció del gènere del sol·licitant es produïa tant si l'avaluador era un home com si era una dona, sense cap distinció, però en canvi no es veia influenciat per l'edat ni l'ètnia del sol·licitant, sinó únicament pel seu gènere. Estudis paral·lels fets amb els mateixos avaluadors van demostrar que les sol·licitants femenines eren percebudes, ja d'inici i de manera inconscient, com a menys competents que els masculins. Una mena d'estigma social i potser també biològic que, portat al paroxisme més cruel de menyspreu, pot acabar en situacions com la de la Malala. Això és el que fa que, per a mi, aquest estudi sigui tan inquietant, i possiblement aquest biaix inconscient sigui un dels motius principals pels quals les polítiques de promoció de la igualtat no obtenen resultats òptims.

Si el currículum anava associat a un nom d'home, la valoració era sistemàticament més elevada que si en duia associat un de dona

L'Espanya plural

Enric
Vila

Periodista

Sempre que el PP ataca les nostres modestes ambaixades penso en Londres. Era dissabte i, a Bond Street, dues adolescents intentaven fumar sense deixar caure a terra les cames que havien acumulat durant el dia. Tenien les cames llargues, però caminaven fent tentines sobre els talons de les sabates de disseny i movien el cul amb poca gràcia. Passejant, de seguida vaig arribar a Cavendish Square. En una de les mansions onjava una bandera enorme amb la creu d'Occitània. No em va sorprendre que França dediqués tants quarts a promoure el Llenguadoc. Vaig pensar que, si el català estigués en la situació de l'occità, també tindriem una casa com aquella, potser amb una bandera igual de grossa. Andalusia gasta més que Catalunya en promoció l'exterior i no veig que ningú protesti. Quan vivia a Londres, l'Institut Ramon Llull era una noia amb un portàtil, mentre que el Cervantes tenia una mansió a Belgravia. La colònia del país deia que l'Institut de la "ñ" tendia a amagar els cursos de català que està obligat a oferir per llei. Un dia vaig assistir a una conferència i vaig baixar a la biblioteca, i la literatura catalana no estava gaire ben tractada. El conferenciant era tan tòpic que fins i tot un andalús li va etzibar: "No en tens ni idea d'Espanya i no perquè sigui anglès sinó perquè ets un mercenari, com la majoria d'hispanistes." Ara, el PP parla de l'Espanya plural mentre veta el català a Europa i l'intenta exterminar a València i a les Balears. La catalanitat és un problema perquè l'element que dona força a qualsevol centralitat política i econòmica és la cultura. Hi ha una relació íntima entre el progrés d'un territori i la seva llengua pròpia. Si Barcelona no és com Gènova o Marsella és perquè no ha renunciat al català. No ens han salvat els jocs olímpics, ni ens salvarien quatre ministeris. La pedra de toc és la cultura. Per això Pedro J. es va oferir a intercedir a favor del pacte fiscal a canvi de posar fi a la immersió lingüística. El problema no són els diners, ni els fans de la Roja, el problema és la potència que tindria Barcelona si els catalans poguéssim promoure el nostre país amb normalitat.

LA
PUNXA
D'EN
JAPJoan
Antoni
Poch